

Szülőföldön magyarul

Ez év októberében ismét találkoztak Biatorbágy Kárpát-medencei testvértelepüléseinek pedagógusközösségei. Az idei konferenciának a fizikai távolságban igen messzi, de a szívünkben-lelkünkben igen-csak közel lakozó Gyergyóremete adott otthont. Az ötnapos eseménysorozaton a vendéglátókon és az ötletgazda Biatorbágyon kívül a kárpátaljai Nagydobrony és a felvidéki Alistál pedagógusai vettek részt, a köznevelés valamennyi szegmensét képviselve, az óvodától a művészetoktatáson át a középfokú oktatásig. A programot közművelődési szakemberek részvétele is színesítette.

Nagy izgalommal készültük az eseményre, hisz az előző évi nagydobronyi tapasztalatok alapján tudtuk: mind szakmai, mind emberi energiáinkban megújulást nyerünk, új tudás birtokosai leszünk, s olyan kapcsolatokkal gazdagodunk, amilyeneket csak egy ilyen többnapos közös élmény ad számunkra. Bár az utazás hosszú volt, de a szervezői ötletességnek köszönhetően az összehangolódás már a buszozás során megkezdődött: a vendégtelepülések küldöttségei egy járművön utaztak Gyergyóremetéig. A viszontlátás örömet közös dalolás, hosszas, elmélyült beszélgetések tették feledhetetlenné. Az öröm az érkezéskor hágott a tetőfokára:

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

nagyon vártuk az ismételt találkozást a remetei barátokkal, kollégákkal, akikkel az elmúlt évek igen szorossá fűzték az emberi kapcsolatokat. Vendéglátóink kitétek magukért, s igen magasra állították a mércét a jövőbeli szervezők számára.

Megható fogadtatás után bőséges és rendkívül színvonalas programok közül választhattunk. Ki-ki a kíváncsiságának, szakterületének megfelelő foglalkozásokba, tanórákba pillanthatott be, cserélhetett tapasztalatot szakmai kérdésekben. A plenáris előadások tematikája okán olyan határokat nem ismerő kérdések boncolgatására is sor került, mint a magyar nyelv tanítása, a magyar népzene jelentősége és anyagának megválasztása vagy éppen az informatika térhódítása a köznevelési intézményekben.

A tudásbővítés mellett művészeti élményben is részünk lehetett a zongoraavató fesztivál esti koncertjeinek alkalmával, amelyet ügyesen illesztettek a konferencia programsorába.

A szellemi táplálékok élménysorát a vasárnapi csíksomlyói és gyimesbükki látogatás koronázta meg, amelynek léleksimogató óráiban megélhettük: nemcsak együtt, de egyek vagyunk. A kegytemp-

lomban egymás kezét fogva fohászkodhattunk azért, hogy ez az érzés mindenkiben termékeny talajra hullva átöröklődjön a következő generációkra is.

Nem csupán szellemi értelemben tartottak jól bennünket házigazdáink. A kö-

zös étkezések során felvonultatták számunkra a legjellegzetesebb helyi ízeket. Ugyanezt a jóltartást kaptuk éjszakai szálláshelyeinken, kedves házigazdáinknál is, ahol bizony hajnalba nyúlóan folyt az élménymegosztás és a jövő tervezése. Mindezek után nem csoda, hogy szem nem maradt szárazon a búcsúvacsora és a másnapi indulás során.

Mert otthon voltunk, s hazaindultunk...

Hingyiné M. Ildikó

A program a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósult meg.

Biatorbágyi Általános Iskola

Amikor 1956 több lesz egy évszámnál...

A család naptárában az október 23-a gyermekeink számára egy nehezen értelmezhető, zavaros dátum. Szülőként, pedagógusként próbáljuk elmesélni nekik, mi is történt azokon az 1956-os napokon, de a tekintetükön látjuk, nem tudják átérezni az események tragikusságát.

Hodosi Erika, a Biatorbágyi Általános Iskola magyartanára idén egy rendhagyó megemlékezéssel próbálta feleleveníteni diákjaink előtt 1956 örömet és szomorúságát. A korszakot megéneklő Koncz Zsuzsa- és KFT-dalok adták a gyerekek előadásának háttérét. A műsor dramaturgiáját a tanárnő egy '56-ban élő család élete köré fonta, de láthattuk egy fiatal pár szerelmének szertefoszlását is a történelmi események miatt. A darab korhűségét valódi fegyverek, katonai öltözékek segítették, amit ezúton is köszönünk Varga Jánosnak, diákunk édesapjának, aki a Magyar Ejtőernyős-Felderítő Katonai Hagyományőrző Baráti Kör tagjaként hozzájárult a műsor megvalósulásához. A díszlet összeállításában a Karikó János Könyvtár közreműködött, amiért szintén hálásak vagyunk. Iskolásaink nesztelenül figyelték végig a műsort, látszott rajtuk, hogy próbálják megfejteti a jelenetek, a történetek okait.

Büszkéek vagyunk ötödikes és nyolcadikos színjátszóinkra, akik átéléssel, összeszedetten, fegyelmezetten adták elő műsorukat, s ezzel méltón tiszteltek 1956 hétköznapi hősei előtt.

Bízunk benne, hogy ez a rendhagyó ünnepi műsor alkalmat teremtett diákjainknak arra, hogy otthon beszélgessenek szüleikkel, nagyszüleikkel nemzetünk örök lenyomatáról, 1956-ról.

Erdősné Tóth Edina